

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc, Andrei Harghel, Constantin Alerguș și Iurie Bejenaru, cu participarea procurorului Dumitru Graur, avocatului Sergiu Brînză, inculpatului Untilă Andrei, a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de avocatul Sergiu Brînză în numele inculpatului Untilă Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Untilă Andrei Simion, născut la 11 mai 1985, domiciliat în r-nul Strășeni, str. V. Micle 42, ap. 43, cetățean al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Instanța de fond din 20.01.2008 pînă la 02.11.2012;*
- 2. Curtea de Apel Chișinău din 21.06. - pînă la 10.11.2011;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 13.07. – pînă la 23.10.2012;*
- 4. Curtea de Apel Chișinău din 11.12.2012 pînă la 17.04.2013;*
- 3. Curtea Supremă de Justiție din 08.08. – pînă la 03.12.2013.*

Procedura de citare a fost legal executată.

Avocatul Sergiu Brînză în numele inculpatului și inculpatul Untilă Andrei, au susținut recursul ordinar declarat de avocat, solicitînd admiterea acestuia.

Procurorul s-a pronunțat pentru respingerea recursului declarat de avocatul Sergiu Brînză în numele inculpatului Untilă Andrei, ca fiind neîntemeiat.

Colegiul penal lărgit asupra recursului

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 martie 2011, a fost încetat procesul penal în privința lui ***Dilan Nicolae Nicolae*** și ***Untilă Andrei Simion***, din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt, că ***Dilan Nicolae***, condamnat de către Judecătoria Căușeni pentru comiterea infracțiunii prevăzute de alin. (1) al art. 151 Cod penal la închisoare pe termen de 7 ani și 6 luni și ***Untilă Andrei***, condamnat prin Judecătoria Rîșcani pentru comiterea infracțiunii prevăzute de alin. (3) lit. c) al art. 188 Cod penal la închisoare pe un termen de 10 ani, aflîndu-se în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău, pe str. Bernardazzi 3, la data de 15 octombrie 2008, în jurul orei 08.30, fiindcă de la ei mirosea a alcool, au fost escortați în boxa de la postul numărul 1 pentru examinare medicală. În boxă, deținuții, fiindcă erau

îmbrăcați în sorti, maiouri și încălțați în șlapi de cauciuc, iar pereții încăperii, tavanul și podeaua erau din piatră, cu umeditate sporită, neîncălzită, temperatura aerului scăzută și le era frig, au început să bată cu picioarele în ușă, înjurau cu cuvinte necenzurate în adresa administrației iar la observațiile supraveghetorului de post, Vadim Puiu, plutonier de justiție, n-au reacționat.

Cînd ajutorul ofițerului de serviciu Pavel Popa s-a deplasat la postul numărul 1 și a deschis ușa boxei, deținuții au încercat să iasă din boxă, i-au aplicat lovituri cu mâinile în regiunea feței, cauzîndu-i, potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 5319 din 15 octombrie 2008, excoriații în regiunea frontală pe stînga și mucoasa buzei superioare, leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Asupra lor a fost aplicată forța fizică și mijloace speciale, bastonul de cauciuc potrivit prevederilor art. 242 Cod de executare.

2.1 În motivarea sentinței, instanța de fond a menționat faptul că deținuții *Dilan Nicolae* și *Untilă Andrei* au fost sancționați disciplinar în baza Codului de executare și sancțiunea aplicată lor, echivalează cu sancțiunea prevăzută de Codul contravențional, fiindcă acesta are menirea de a constrînge un cetățean liber, necondamnat, să-și îndeplinească în orice privință datoria sa generală de a se supune legii, iar Codul de executare constrînge cetățeanul condamnat să se supună legii, să respecte disciplina din penitenciar și conține pedepse aplicabile deținuților pentru comiterea unui delict împotriva disciplinei din penitenciar.

În privința inculpaților a fost intentat dosarul penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal și anume pentru că în dimineața zilei de 15 octombrie 2008, în jurul orei 08-30, bătînd cu picioarele în ușa boxei, înjurînd cu cuvinte necenzurate în adresa administrației, au încercat să iasă din boxă, cauzîndu-i ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății.

La aceeași dată și oră, inculpații, pentru că în timpul apelului de dimineață au manifestat un comportament agresiv față de colaboratorii penitenciarului, șeful penitenciarului i-a sancționat disciplinar în conformitate cu prevederile art. 246 Cod de executare, la pedeapsa de încarcerare.

În textul deciziei cu privire la sancțiunea disciplinară a fost menționat că, deținuții au fost pedepsiți pentru comportament agresiv iar din analiza rapoartelor colaboratorilor penitenciarului, a părții vătămate, comunicatului special al administrației Penitenciarului adresat Departamentului Instituțiilor Penitenciare s-a constatat că acest comportament agresiv constituie aceleași fapte pentru care a fost intentată cauza penală.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Dilan Nicolae și Untilă Andrei să fie condamnați în baza art. 321 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2011, a fost respins apelul declarat de procuror ca nefondat și menținută sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 30 martie 2011.

4.1 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a concluzionat că în privința deținuților, pentru aceleași fapte în baza cărora a fost intentată și cauza penală, în baza deciziei din 15 octombrie 2008 a fost aplicată o sancțiune disciplinară care este una dintre cele mai severe măsuri disciplinare prevăzute pentru condamnați în baza art. 246 Cod de executare și potrivit practicii

CEDO, în situația în care o faptă nu este calificată drept penală din motiv că în dreptul intern al statului membru este calificată drept contravenție, faptă administrativă sau disciplinară, esențial este criteriul privind natura sancțiunii și cui se adresează norma în discuție, unui grup specific sau are un caracter general.

Deținuții au fost sancționați disciplinar în baza Codului de executare și sancțiunea aplicată lor echivalează cu sancțiunea prevăzută de Codul contravențional fiindcă acesta are menirea de a constrânge un cetățean liber, necondamnat, să-și îndeplinească în orice privință datoria sa generală de a se supune legii, iar Codul de executare constrânge cetățeanul condamnat să se supună legii, să respecte disciplina din penitenciar și conține pedepse aplicabile deținuților pentru comiterea unui delict împotriva disciplinei din penitenciar.

În privința inculpaților a fost intentat dosarul penal pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal și anume pentru că în dimineața zilei de 15 octombrie 2008, în jurul orei 08-30, bătînd cu picioarele în ușa boxei, înjurînd cu cuvinte necenzurate în adresa administrației, au încercat să iasă din boxă, cauzîndu-i ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății.

La aceeași dată și oră, inculpații, pentru că în timpul apelului de dimineață au manifestat comportament agresiv față de colaboratorii penitenciarului, șeful penitenciarului i-a sancționat disciplinar în conformitate cu prevederile art. 246 Cod de executare, cu pedeapsă sub formă de încarcerare.

În textul deciziei cu privire la sancțiunea disciplinară a fost menționat că deținuții au fost pedepsiți pentru comportament agresiv iar din analiza rapoartelor colaboratorilor penitenciarului, a părții vătămate, comunicatului special al administrației Penitenciarului adresat Departamentului Instituțiilor Penitenciare s-a constatat că acest comportament agresiv constituie aceleași fapte pentru care a fost intentată cauza penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care, invocînd ca temei de declarare a recursului - art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul invocă faptul că motivarea deciziei instanței de apel, în partea încetării procesului penal din motiv că există circumstanțe care exclude tragerea la răspundere penală, este bazată pe interpretarea eronată și tendențioasă a legii penale.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 23 octombrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

6.1. La adoptarea soluției date, instanța de recurs a conchis că instanța de apel, în decizia sa din 10 noiembrie 2011, neîntemeiat a constatat că condamnații *Dilan Nicolae* și *Untilă Andrei* au fost pedepsiți disciplinar pentru aceleași fapte pentru care a fost intentată cauza penală din următoarele considerente.

Dilan Nicolae și Untilă Andrei au fost acuzați pentru aceea că ei, executîndu-și pedeapsa în Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău, str. Bernardazzi 3, la data de 15 octombrie 2008, în jurul orei 08³⁰, în cadrul efectuării apelului de dimineață, fiind suspectați în încălcarea regimului intern, au fost escortați în boxa nr. 1 a Penitenciarului menționat.

În continuare, ambii, fiind în stare de ebrietate alcoolică, nu s-au supus cerințelor legitime ale ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa, prin forțarea ușii, au încercat să părăsească boxa, i-au aplicat ultimului lovituri cu mâinile în regiunea feții, cauzându-i, conform examinării medico-legale nr. 5319 din 15 octombrie 2008, excoriații în regiunea frontală pe stînga și mucoasa buzei superioare, leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății, după aceea au fost imobilizați de către colaboratorii Penitenciarului după accesarea butonului de alarmă.

Conform proceselor - verbale nr. 000719 și 000720 din 15 octombrie 2008, de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate, s-a constatat că **Dilan Nicolae** și respectiv, **Untilă Andrei** se aflau în stare de ebrietate alcoolică.

În rezultatul stabilirii abaterii disciplinare, și anume, încălcarea prevederilor Statutului executării pedepsei de către condamnați, manifestată prin consumul de băuturi alcoolice și comportament agresiv, în privința acestora a fost adoptată decizia cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare de către administrația Penitenciarului nr. 13, și anume, 5 zile și 5 nopți carceră.

Astfel spus, aplicarea sancțiunii disciplinare a rezultat din necesitatea curmării acțiunilor violente ale agresorilor, legate de consumul de substanțe alcoolice, pentru încălcarea anterioară a regimului intern, dar nu pentru nesupunerea cerințelor legitime ale ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa care a fost agresat de către **Dilan Nicolae** și **Untilă Andrei**, iar în astfel de circumstanțe nu poate fi invocat principiul „non bis in idem” întru încetarea procesului penal.

Prin urmare, fapta incriminată inculpaților prin rechizitoriu, cuprinde acțiunile ulterioare a acestora ca urmare a escortării lui **Dilan Nicolae** și **Untilă Andrei** în boxa nr. 1 a Penitenciarului, unde aceștia au manifestat un comportament agresiv, și fiind în stare de ebrietate alcoolică, nu s-au supus cerințelor legitime a ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa, prin forțarea ușii au încercat să părăsească boxa, i-au aplicat ultimului lovituri cu mâinile în regiunea feții, cauzându-i, leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății, după aceea au fost imobilizați de către colaboratorii Penitenciarului după accesarea butonului de alarmă.

La fel, instanța de apel a ignorat drepturile părții vătămate, care constau în atragerea la răspundere penală a persoanelor ce au agresat-o, instanța de apel neglijînd faptul că condamnații nu au fost pedepsiți disciplinar pentru cauzarea de vătămări corporale părții vătămate Pavel Popa, ca urmare a nesupunerii cerințelor legale ale acestuia, a emis pe caz o decizie ilegală.

Așa fiind, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel eronat a presupus că condamnații au fost pedepsiți deja disciplinar pentru faptul că nu s-au supus cerințelor legale ale ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa și i-au cauzat ultimului vătămări corporale, deoarece asemenea probe la materialele cauzei nu există.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Untilă Andrei – a fost condamnat în baza art. 321 Cod penal, la 3 ani și 4 luni închisoare, iar în baza art. 85 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 07.07.2008, fiindu-i stabilită lui A. Untilă pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea în

penitenciar de tip închis.

7.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat în fapt, că Dilan Nicolae și Untilă Andrei, executându-și pedeapsa în Penitenciarul nr. 13, amplasat în mun. Chișinău, str. Bernardazzi – 3, la 15 octombrie 2008, în jurul orei 08:30, în cadrul efectuării apelului de dimineață, fiind suspectați în încălcarea regimului intern, au fost escortați în boxa nr. 1 a Penitenciarului menționat. În continuare, ambii, fiind în stare de ebrietate alcoolică nu s-au supus cerințelor legitime a ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa, prin forțarea ușii au încercat să părăsească boxa, i-au aplicat ultimului lovituri cu mâinile în regiunea feții, cauzându-i conform examinării medico-legale nr. 5319 din 15 octombrie 2008, excoriații în regiunea frontală pe stînga și mucoasa buzei superioare, leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății, după ce au fost imobilizați de către colaboratorii Penitenciarului după accesarea butonului de alarmă.

Deși, inculpații nu au recunoscut vinovăția sa de săvîrșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel a constatat că, vinovăția acestora s-a demonstrat prin următoarele probe:

- Declarațiile părții vătămate P. Popa;
- Declarațiile medicului narcolog Iu. Tcacenco;
- Declarațiile martorilor Ceban V, Sucujii T., Puiu V., Gheorghită I., Gantea I., Caraman P.;
- Procesele-verbale nr. 000720 și nr. 000719 din 15.10.2008 de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate, prin care s-a constatat că inculpații se aflau în stare de ebrietate alcoolică;
- Raportul de examinare medico-legală nr. 5319 din 15 octombrie 2008 (f.d. 40-41, vol. I), prin care s-a constatat că ajutorului ofițerului de serviciu din Penitenciarul nr. 13 mun. Chișinău, Pavel Popa i-au fost cauzate excoriații în regiunea frontală pe stînga și mucoasa buzei superioare, leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Astfel, instanța de apel, analizînd și verificînd probele în cauză prin prisma art. 101 CPP din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a ajuns la concluzia că acestea indică incontestabil la comiterea de către inculpați Dilan N. și Untilă A. a infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal.

Așadar, din probatoriul acumulat s-a constatat cu certitudine Dilan Nicolae și Untilă Andrei, executându-și pedeapsa în Penitenciarul nr. 13, la data de 15 octombrie 2008, aproximativ la ora 08-30 min., în cadrul efectuării apelului de dimineață, fiind suspectați în încălcarea regimului intern, au fost escortați în boxa nr. 1 a Penitenciarului menționat.

Conform proceselor - verbale nr. 000719 și 000720 din 15 octombrie 2008, de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate, s-a constatat că inculpații se aflau în stare de ebrietate alcoolică.

În rezultatul stabilirii abaterii disciplinare, și anume, încălcarea prevederilor Statutului executării pedepsei de către condamnați, manifestată prin consumul de băuturi alcoolice și comportament agresiv, în privința acestora a fost adoptată decizia cu privire la aplicarea, în privința deținuților, a sancțiunii disciplinare de către administrația Penitenciarului nr. 13, și anume, 5 zile și 5 nopți carceră.

Ca urmare a escortării lui Dilan Nicolae și Untilă Andrei în boxa nr. 1 a Penitenciarului, aceștia au manifestat un comportament agresiv, și fiind în stare de ebrietate alcoolică, nu s-au supus cerințelor legitime a ajutorului ofițerului de serviciu P. Popa, prin forțarea ușii au încercat să părăsească boxa, i-au aplicat ultimului lovituri cu mâinile în regiunea feții, cauzându-i excoriații, în regiunea frontală pe stînga și mucoasa buzei superioare, leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății, după ce au fost imobilizați de către colaboratorii Penitenciarului după accesarea butonului de alarmă.

La fel, instanța de apel, prin prisma art. 245 alin. (1) pct. g) Cod de Executare precum și art. 9 din Regulile de comportare a condamnaților, aprobate prin Hotărîrea Guvernului Nr. 923 din 20 decembrie 1994, indică că condamnații sunt obligați să respecte regulile de comportare și regimul stabilit în instituție; să manifeste amabilitate unul față de altul și față de colaboratori; la fel, deținuților li se interzice consumul de băuturi alcoolice și a altor băuturi pe bază de alcool.

Astfel, aplicarea sancțiunii disciplinare a rezultat din necesitatea curmării acțiunilor violente ale agresorilor legate de consumul de substanțe alcoolice, pentru încălcarea anterioară a regimului intern, dar nu pentru nesupunerea cerințelor legitime a ajutorului ofițerului de serviciu P. Popa care a fost agresat de către Dilan N. și Untilă A., iar în astfel de circumstanțe nu poate fi invocat principiul *non bis in idem* pentru încetarea procesului penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a mai reținut și prevederile alin. (2) art. 245 Cod de executare, potrivit căruia, răspunderea disciplinară nu exclude răspunderea penală sau civilă a persoanelor condamnate.

Instanța de apel a mai menționat și faptul că instanța de fond a ignorat dreptul părții vătămate, care consta în atragerea la răspundere penală a persoanelor ce au agresat-o, neglijînd faptul că condamnații nu au fost pedepsiți disciplinar pentru cauzarea de vătămări corporale părții vătămate P. Popa, ca urmare a nesupunerii cerințelor legale ale acestuia, a emis pe caz o decizie ilegală.

La individualizarea pedepsei inculpaților, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal.

8. Avocatul Sergiu Brînză în numele inculpatului Untilă Andrei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 15) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

În susținerea cerințelor sale, avocatul recurent făcînd referire la multiple norme și prevederi legale, inclusiv art. 1 alin. (3); 4; 7; 8; 13; 20; 21; 23; 115 alin. (3); 155 alin. (4) din Constituția R. Moldova, art. 251 alin. (2), (4); 275 CPP, art. 3, 6 CEDO, art. 4 al Protocolului nr. 7 CEDO, art. 7; 242; 266 Cod de executare, art. 4 Cod penal, a invocat că pentru imputarea inculpatului A. Untilă a infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal, urmează în prealabil de analizat cît de legale au fost cerințele și acțiunile, în ansamblu, ale unor colaboratori ai Penitenciarului nr. 13, mun. Chișinău, la momentul incidentului din 15.10.2008 ora 08:30.

Cu referire la nesupunerea prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, săvîrșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar.

Potrivit declarațiilor depuse de inculpați, colaboratorii instituției penitenciare au efectuat apelul de dimineață într-o încăpere (*boxa nr. 1*) cu condiții inumane, și anume fără încălzire în perioada rece a anului, cu umeditatea sporită, prin urmare

circumstanțele și condițiile, în care au fost lăsați inculpații timp de o oră denotă aplicarea, în privința acestora, de către unii colaboratori ai penitenciarului a unui tratament crud și inuman. Astfel, inculpații s-au simțit lezați în drepturi, neglijați, înjosiți și umiliți și au procedat absolut corect și adecvat situației, cerînd prezența administrației penitenciarului.

Referitor la oportunitatea aplicării de către colaboratorii penitenciarului a mijloacelor speciale, aplicării acestora din abundență și de către un asemenea contingent enorm de colaboratori ai Penitenciarului 13.

În acest sens, avocatul recurent a menționat că, A. Untilă a fost maltratat potrivit declarațiilor martorilor, de către circa 15-20 de colaboratori ai penitenciarului, maltratarea a fost într-atât de puternică încît inculpatul și-a pierdut cunoștința ca mai apoi să fie inapt să se ridice din pat toate 5 zile de carceră, pe care le-a executat integral, astfel cauza penală a fost intentată pentru a se evita răspunderea penală pentru faptele de tortură și exces de putere din partea unor colaboratori ai Penitenciarului 13.

Mai mult, cu toate că inculpatul a fost sancționat în conformitate cu art. 265 Cod de executare, pentru faptul că, în timpul apelului de dimineață a fost depistat cu miros specific de alcool și avea un comportament agresiv, la materialele cauzei există doar o copie neautenticată a deciziei nominalizate, iar din conținutul acesteia se constată lipsa avizului medicului și a informației privind familiarizarea inculpatului cu acest act.

În viziunea recurentului, între dispoziția art. 321 Cod penal și cea pentru care inculpatul A. Untilă a fost sancționat disciplinar, nu există o diferență esențială, și, în atare situație, este evident, că la moment A. Untilă se află pe banca acuzaților pentru, că i se impută o faptă pentru care acesta anterior, a fost deja pedepsit.

În acest sens, și cu referire la practica CEDO, cauzele Ziliberg vs. Moldova; Masaev vs. Moldova; Russu vs. Moldova; Kuymickaja vs. Lituania; Tsonyo Tsonev vs. Bulgaria; Anghel vs. România, recurentul a specificat că inculpatul A. Untilă nu poate fi urmărit sau pedepsit penal pentru aceiași faptă.

Referitor la procesul-verbal privind examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate.

La acest capitol, recurentul a subliniat că procesul-verbal în cauză a fost perfectat de către medicul Dispensarului Republican de narcologie Iu. Tcacenco cu un șir de încălcări și abateri de la Regulamentul cu privire la ordinea efectuării examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin ordinul nr. 401 din 03.10.2006 al Ministerului Sănătății (pct. 10, 13, 22 e.t.c.).

Tot aici, recurentul a mai adăugat, că în privința inculpatului A. Untilă, care este vorbitor de limbă română, procesul-verbal nr. 000720 din 15.10.2008, menționat supra, a fost perfectat integral în limba rusă, deoarece acesta era mai accesibil și ușor pentru medicul Iu. Tcacenco, care nici n-a fost audiat în calitate de martor. De asemenea, în procesul-verbal lipsește careva informație privind informarea inculpatului, despre dreptul acestuia la reexpertizare sau refuzul acestuia de a semna procesul-verbal.

În final, recurentul a menționat că în prezenta cauză de către organul de urmărire penală au fost încălcate prevederile de procedură penală și anume procesul-verbal de audiere a martorului Surujii T. (f.d. 52) a fost întocmit de către un oarecare căpitan de poliție P. Malai, care nicidecum nu a fost investit cu atribuții de ofițer de urmărire penală, ceia ce vine în contradicție cu prevederile art. 256 CPP, ulterior prin prisma prevederilor art. 251 CPP și această pretinsă probă, este afectată de nulitate.

9. Verificînd argumentele recursului ordinar declarat de avocatul Sergiu Brînză în numele inculpatului Untilă Andrei, în raport cu actele cauzei, Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

9.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 15) CPP, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, există o cauză de înlăturare a răspunderii penale și în cazul cînd instanța de judecată internațională, prin hotărîre, pe un alt caz, a constatat o încălcare, la nivel național, a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în această cauză. Însă, la judecarea cauzei date în instanța de recurs, aceste temeuri nu și-au găsit confirmare.

9.2. Verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (vol. IV, f.d. 89-97) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat în cauză, a respectat întocmai prevederile art.415-417 CPP, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, iar inculpatul și avocatul acestuia n-au solicitat audierea suplimentară a martorilor, fiind audiați pe viu inculpatul și partea vătămată.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, întru casarea deciziei recurate.

Astfel, Colegiul penal lărgit, reține că instanța de apel, verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Untilă Andrei în baza art. 321 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la **pct. 8** al prezentei decizii, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 7.1**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrile judecătorești în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat este inadmisibil.

La fel, instanța de recurs menționează, că din textul recursului înaintat se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor care confirmă vinovăția lui Untilă Andrei în comiterea infracțiunii imputate, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP.

În ce privește critica recurentului referitor la nulitatea relativă a actelor procedurale enunțate în recursul declarat, Colegiul penal lărgit menționează că la terminarea urmăririi inculpatul și apărătorul au respins acuzațiile aduse de procuror, însă n-au invocat nulitatea actelor procedurale în sensul art.251 alin.(4) CPP.

Or, probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a

precizat în cazul *Schenk v. Elveția* (hotărârea din 12 iulie 1988) că, utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, **deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.**

9.3. De asemenea, Colegiul penal lărgit menționează că, rejudecarea cauzei în ordine de apel s-a dispus pe motiv că instanțele de judecată greșit au aplicat principiul *non bis in idem* și, pe cale neîntemeiată au încetat procesul penal în privința inculpaților.

La rejudecarea cauzei, se relevă că instanța de apel a adoptat o soluție corectă și argumentată enunțată la **pct.7.1** al prezentei decizii din care rezultă că, -

*„Conform proceselor - verbale nr. 000719 și 000720 din 15 octombrie 2008, de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate, s-a constatat că **Dilan Nicolae** și respectiv, **Untilă Andrei** se aflau în stare de ebrietate alcoolică.*

În rezultatul stabilirii abaterii disciplinare, și anume, încălcarea prevederilor Statutului executării pedepsei de către condamnați, manifestată prin consumul de băuturi alcoolice și comportament agresiv, în privința acestora a fost adoptată decizia cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare de către administrația Penitenciarului nr. 13, și anume, 5 zile și 5 nopți carceră.

*Astfel spus, aplicarea sancțiunii disciplinare a rezultat din necesitatea curmării acțiunilor violente ale agresorilor, legate de consumul de substanțe alcoolice, pentru încălcarea anterioară a regimului intern, dar nu pentru nesupunerea cerințelor legitime ale ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa care a fost agresat de către **Dilan Nicolae** și **Untilă Andrei**, iar în astfel de circumstanțe nu poate fi invocat principiul „non bis in idem” întru încetarea procesului penal.*

*Prin urmare, fapta incriminată inculpaților prin rechizitoriu, cuprinde acțiunile ulterioare a acestora ca urmare a escortării lui **Dilan Nicolae** și **Untilă Andrei** în boxa nr. 1 a Penitenciarului, unde aceștia au manifestat un comportament agresiv, și fiind în stare de ebrietate alcoolică, nu s-au supus cerințelor legitime a ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa, prin forțarea ușii au încercat să părăsească boxa, i-au aplicat ultimului lovituri cu mâinile în regiunea feței, cauzându-i, leziuni fără cauzarea prejudiciului sănătății, după aceea au fost imobilizați de către colaboratorii Penitenciarului după accesarea butonului de alarmă.”*

9.4. Referitor la motivul invocat de recurent în aspectul violării art.3 din Convenție, instanța de recurs menționează că prin ordonanța procurorului sect. Centru mun. Chișinău din 27.10.2010, s-a constatat legalitatea refuzului în pornirea urmăririi penale la plîngerea lui Untilă A. din motivul că în acțiunile angajaților penitenciarului nu se conțin elementele cărei-va infracțiuni, astfelș aceștia au acționat în conformitate cu prevederile art. 242 Cod de executare, care prevede că în cazul opunerii de către condamnați a rezistenței, nesupunerii cerințelor legale și întemeiate ale personalului sistemului penitenciar pot fi aplicate forța fizică, mijloacele speciale și arma de foc.

În acest context, se relevă că conform examinării medicale din 15.10.08 a deținutului Untilă Andrei, ultimul a refuzat categoric de examinarea medicală pentru depistarea leziunilor corporale, dar la nivelul tegumentelor vizibile (feței) s-au depistat 2 excoriații de aproximativ 0,5 cm. la nivelul regiunii nazale și unghiului exterior al ochiului stîng.

Totodată, conform proceselor verbale cu nr. nr. 000719 și 000720 din data de 15.10.08 privind examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate a deținuților Dilan N. și respectiv Untilă A., a fost stabilit că ultimii se aflau în stare de ebrietate alcoolică.

Astfel, aplicarea forței fizice de către angajații penitenciarului nr.13 în privința condamnatului Untilă A. în circumstanțele concrete ale cauzei în legătură cu agresiunea ajutorului ofițerului de serviciu Pavel Popa, a fost o imixtiune necesară într-o societate democratică, a urmărit un scop legitim, fiind respectat principiul proporționalității între dreptul sau libertatea persoanei garantate de lege și necesitatea exercitării acțiunilor solicitate.

10. În baza celor constatate, Colegiul penal lărgit, conchide că instanța de apel, a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, astfel recursul ordinar declarat de avocatul Sergiu Brînză în numele inculpatului Untilă Andrei, urmează a fi respins, ca inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Sergiu Brînză în numele inculpatului Untilă Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui *Untilă Andrei Simion*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică la 24 decembrie 2013.

Președinte	/semnătura/	Constantin Gurschi
Judecători	/semnătura/	Ion Arhiliuc
	/semnătura/	Andrei Harghel
	/semnătura/	Constantin Alerguș
	/semnătura/	Iurie Bejenaru

Copia corespunde originalului Judecător:

I. Arhiliuc